

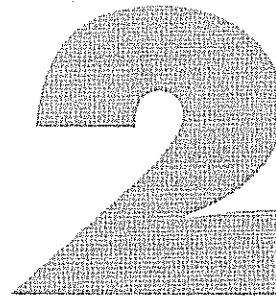
Verantwoording

Verder heeft het veel te zeggen, dat dit gebeuren plaatsgrijpt aan het begin van Ezechiëls profetenambt.

- a. Het laat de profeet doordringen zijn van zijn hoge verantwoordelijkheid.
- b. Het mag hen, die zijn boodschap horen, alles zeggen over de waarde van zijn woorden. Deze God heeft hem gezonden!

GESPREKSVRAGEN

1. Noemt u eens een aantal verschijningen van Gods heerlijkheid aan mensen op. Waar zijn ze te vinden? Welke reactie roepen ze op?
2. Welke waarschuwing en welke troost biedt dit bijbelgedeelte met betrekking tot de gebeurtenissen in de wereld en in de kerk?
3. Is er voor Ezechiël 1 nog plaats in vele denkbeelden over God van vandaag de dag? Kan het voor ons persoonlijk nodig zijn om onze gedachten over de HEERE bij te stellen?
4. Op welke manieren laten we merken, dat we God kennen als een heilig God? In gezin, kerk en maatschappij?
5. Voor welke gevaren kan een ambtsdrager, die zich realiseert dat de hoge God hem riep, bewaard blijven?

De opdracht

Ezechiël 2 en 3: 1-15

INLEIDING

In deze hoofdstukken wordt ons het nodige duidelijk over de zwaarte van Ezechiëls opdracht. Een zwak mensenkind wordt door God geroepen en toegerust om een boodschap vol van oordelen te brengen aan een optimistisch gestemd volk. De Judese ballingen rekenen op spoedige terugkeer naar huis. Ze gaan er van uit dat tempel en stad in tact zullen blijven. Want in Jeruzalem staat toch de tempel des HEEREN (vgl. Jer. 7 vs 4)? Kortom, de profeet zal moeten spreken tot mensen, die Gods boodschap van waarschuwing niet willen horen! Aan het eind van dit gedeelte blijkt hoezeer Ezechiël gebukt gaat onder de boodschap én onder de komende reacties van zijn volksgenoten.

Gods Geest maakt een mensenkind geschikt

Hoofdstuk 2, vs. 1-2. Ezechiël was op zijn aangezicht gevallen, aangedaan door wat hij gezien had van de heerlijkheid des HEEREN (vgl. Ez. 1). Het onderscheid tussen God de almachtige Koning en Ezechiël wordt nog eens nadrukkelijk onderstreept door de wijze waarop de HEERE hem hier aanspreekt: Mensenkind! Hij is een Adamszoon, een 'ben Adam': een klein, zwak, sterfelijk schepsel. En is Ezechiël ook in de diepe zin van het woord geen Adamskind: een zondig mensenkind? Haast honderd keer wordt hij door God met deze naam aangeduid!

Ezechiël krijgt opdracht om te gaan staan, om de boodschap van God aan zijn adres te horen. Maar daar is de profeet niet toe in staat. De Geest Gods laat hem weer opstaan. Dat tekent Ezechiëls situatie ten voeten uit. Een zwak mens staat voor een zware ambtelijke taak. Het is niet te doen in eigen kracht!

Een weerbarstig gehoor

Vs. 3-7. De boodschap is gericht tot rebellerende volken: Israël en Juda (Tien- en Tweestammenrijk). Deze twee rijken waren tegen God in opstand gekomen, rebels tegenover Hem geworden. Al generaties lang maakten zij duidelijk: wij willen niet dat Deze koning over ons zij (zie 1 en 2 Koningen)! Daar was geen verandering in gekomen. Zelfs niet nu het

Tienstammenrijk weggevoerd was en de eerste slagen in Juda ook gevallen waren.

Ezechiël gaat niet met een zelfbedachte boodschap tot Israël en Juda. Hij wordt gezonden door God. En hij behoort hen Gods Woord door te geven. "Ik zend u tot hen en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE" (vs. 4). Zij zullen zich er tegen verzetten. Ze zullen er stekelig op reageren. Als doornen, als schorpioenen. En toch mag de profeet niet door deze gevolgen terugschrikken. Hij zal hebben te spreken, of ze nu horen zullen of niet.

Een aanklagende boodschap

Vs. 8-10. Ezechiël wordt aangespoord om deze roeping op zich te nemen en daarin te volharden. Ervoor terugschrikken en er van weglopen wordt bestempeld als weerspanning. Hij krijgt de boodschap aangereikt, die hij uitdragen moet. Een boekrol moet hij opeten. Letterlijk! De boekrol zal gemaakt zijn van papyrus (niet van dierenhuid). Deze symbolische handeling heeft een diepe betekenis. Zoals voedsel wordt opgenomen in het lichaam, en een deel van onszelf wordt, zo moet het gaan met dit geestelijk voedsel: het moet een deel van de profeet worden. Het moet hem eigen worden.

Het is een boekrol, die voor en achter beschreven is. Gewoonlijk was alleen de binnenkant van een rol beschreven. Hij was dus meer dan vol. Waarmee is de boekrol gevuld? De inhoud oogt niet aantrekkelijk: klaagliederen, zuchting en wee. Jeremia dichtte zijn klaagliederen ná de val van Jeruzalem. Maar Ezechiël moet er van klagen, jaren voordat dit oordeel zich voltrekt. De ballingen zullen hem niet geloven. Al is hun eigen wegvoering een duidelijk voorteken!

Een boekrol opeten

Hoofdstuk 3, vs. 1-3. Ezechiël neemt de boekrol aan. Hij gehoorzaamt Gods bevel om de rol op te eten. En omdat God die geeft, smaakt die hem zoet. 'Geen honing kon het gehemelte beter smaken' (vgl. Ps. 19, vs. 5 en Ps. 119, vs. 52 berijmd). Toch! Al staat de rol vol met straffen van God.

Geen taalbarrière

Vs. 4-7. Nog eens wordt duidelijk waar de barrière ligt bij Israël en Juda. Er is geen taalbarrière: ze zijn geen volken diep van spraak en zwaar van tong. Er is bij hen een muur van onwil tegen Gods Woord en ten diepste tegenover God Zelf. De heidenen zouden gehoor hebben gegeven als de boodschap aan hun adres was bezorgd. Dat is een beschamende boodschap voor Gods verbondsvolk! Het is of we horen klinken: 'Waren in Tyrus en Sidon de krachten geschied, die in u geschied zijn, zij zouden zich eertijds in zak en as bekeerd hebben' (Matth. 11, vs. 21).

Gehard

Vs. 8-11. Hoe zal Ezechiël staande blijven bij zoveel tegenstand? God

zal hem 'harden', hem uitrusten met een diamanthard voorhoofd: 'harder dan een rots'. De HEERE zal hem de kracht geven om te profeteren zonder mensenvrees. Ook al is er geen bemoedigende vrucht te bespeuren.

Vervolgens wordt de opdracht om Gods woorden te spreken herhaald. Die herhaling vinden we tot driemaal toe in deze hoofdstukken (Hfdst. 2, vs. 7; hfdst. 3, vs. 4, 10 en 11). Dat onderstreept de moeilijkheidsgraad van de ambtelijke opdracht driedubbel!

Gods recht verheerlijkt

Vs. 12-13. Het is opvallend dat de HEERE ook hier wordt verheerlijkt door de engelen! De loftrumpet wordt gestoken over Gods rechtvaardigheid. Ook in het spreken van recht en oordeel is de HEERE te prijzen! "En de hemelen verkondigen Zijn gerechtigheid; want God Zelf is Rechter" (Ps. 50, vs. 6).

Verbijstering

Vs. 14-15. De profeet is tot in het diepst van zijn wezen getroffen. Hij is bitter bedroefd en hevig ontsteld door wat hij heeft gezien en gehoord. Hij is verbaasd en verbijsterd. Dat heeft wel drie redenen: Hij heeft Gods heerlijkheid gezien, hij moet een boodschap vol oordeel uitdragen, en hij heeft te rekenen met de weerbarstigheid van het verbondsvolk. Zo komt hij bij de ballingen in Tel Abib terug. Pas na zeven dagen is hij de verbijstering enigszins te boven!

De beschrijving van zijn ontreddering wordt onderbroken door een gebeuren vol van bemoediging: God legt Zijn hand sterk op hem. De HEERE geeft hem kracht en steun!

GESPREKSVRAGEN

1. De ballingen in Babel meenden dat het met Gods gericht zo'n vaart niet zou lopen. Ze waren immers leden van Gods volk! Op welke manier kan ook door ons het genadeverbond worden overschat? Hoe kan het worden onderschat?
2. Kan de weerstand tegen het Woord van God ook andere vormen aannemen dan stekeligheid? Vgl. Ez. 33, vers 30-33. Zijn beide vormen ook vandaag nog herkenbaar? Hoe kunnen we zelf Gods Woord afweren?
3. Op welke wijze hangen prediking en vrucht op de prediking samen? Het Evangelie is "niet naar de mens": Wat betekent dat?
4. Hoe komt het ervan dat het (gepredikte) Woord ons geestelijk voedt?
5. Heeft de houding van Israël en Juda toen ons vandaag wat te zeggen in een tijd van kerkverlating en geestelijke schraalheid?